

Fransiska Mannerups tale til bogreception

Taler

Fransiska Mannerup
Forkvinde for De Anbragtes Vilkår

Dato

12. november 2025

Sted

Baglandet Københavns lokaler

Omstændigheder

Talen er holdt ved en reception i anledning af lanceringen af bogen "Det vi bærer med os", der er skrevet af Hans Månsson og Jesper Clausson Vibholt. Receptionen blev afholdt i mødestedet Baglandet, et kontaktsted for tidligere anbragte børn.

- 1 "Man står som 18-årig og føler sig helt alene i verden."
Sådan står det skrevet på en plakat inde hos mig i De Anbragtes Vilkår.

- Men hvad nu, hvis man i virkeligheden bliver 19, 20, 30, 45, 56 – eller 87 år
5 gammel – og stadig føler sig helt alene i verden?
...

- Måske er det værste ikke, at man kan føle sig alene.
Måske er det værste nærmere, at man kan have en tendens til at tro, at det kun er
10 én selv, der føler sig sådan.
At et lille ekkokammer – et lille spejlkabinet – forsegler alt det, man bærer med sig, når man vokser op som potteplantebarn.

- Men når flere føler sig alene, kan det jo egentlig være, at det modsatte sker:
15 At man føler sig samlet og forenet.
At man faktisk slet ikke står alene med at føle sig alene.

- Dét er, hvad jeg håber, at denne bog kan bidrage til:
At færre vil føle sig helt alene i verden.

- 20 For vi ved det jo godt – at tidlige livsomstændigheder er noget, vi bærer med os.
Måske alle vores dage.
...

- 25 Hos os i De Anbragtes Vilkår har vi de seneste år haft fokus på anbringelser i et livsperspektiv.

For vi ved det godt, at tidlige livsomstændigheder er noget, som vi bærer med os – måske alle vores dage.

30 Jeg må indrømme, at jeg synes, det er svært at dechifrere – at skille tingene, ja, livet, ad.

Hvad er de kausale årsagsforklaringer?

Altså, hvad er én til én skabt af anbringelsen?

35 Er noget af det, vi bærer med os, et biprodukt?

Eller handlet det bare om, at livet for alle mennesker nogle gange er knudret?

Det finder vi jo ikke ud af – for det er uhyggeligt at eksperimentere med menneskeliv.

...

40

Måske fungerer oplevelsen af anbringelser i et livsperspektiv i virkeligheden som en slags livsstilssygdom – men fra et liv, man ikke selv har valgt.

Og måske er det vigtige slet ikke at dechifrere noget, der er ugørligt.

Måske er det vigtigste at forstå de mønstre, som det skaber.

45

Jeg ved det ikke.

Jeg ved bare, at mange af dem, jeg jævnligt taler med, fortæller, at livet til tider spænder ben.

50 At det åbenlyse i livet ikke altid er åbenlyst.

Hvordan man gør forældreskab.

Hvordan man håndterer kontakten med offentlige myndigheder – såsom jobcenteret eller andre autoritære instanser – fordi det gibber inden i en.

Hvordan man kan slås med sundhedssystemet, som mener, at det er

55 psykosocialt, selvom man står med en brækket arm, men journalen fortæller, at man har anbringelsesbaggrund.

Lad mig slå fast: Alt det man bærer med sig betyder ikke, at man ikke kan få et dejligt liv.

60 Men det kan betyde, at ens livsførelse ser anderledes ud end andres.

Og jeg støder også selv på det.

For eksempel når jeg spørger min mand, hvor hans bittesmå nevøer sover, når de overnatter hos mine svigerforældre – altså deres bedsteforældre.

65 De er så små, og der er ikke længere børneværelser i huset.

Det åbenlyse er, at de små sover i deres bedsteforældres seng.
Men hvad ved jeg?
Jeg har aldrig sovet i en voksens seng.

70

Den åbenlyse naturlighed er ikke indlejret i mig.
Og om end det er et mildt eksempel, så findes det, vi bærer med os, i de helt små
øjeblikke – hvor en forkerthed kan skvulpe ud over kanten.
Og det viser i sandhed tænder, når livet stormer.

75

...

For at vi kan stoppe med at opleve forkerthed – og finde et fællesskab i
alenheden – kræver det, at vi får et sprog for, hvad der er på spil.
80 At vi formår at skabe nye spejlkabinetter, hvor andre mennesker også fremgår.

Denne bog samler stemmer fra mennesker, der har levet liv, som sjældent
beskrives indefra. Den giver rum til nuancer, erfaringer og en menneskelighed,
som alt for ofte bliver reduceret til statistik.

85

Så kære Hans, og kære Jesper –
Tillykke med bogen!
Og et uendeligt stort tak til jer modige mennesker, der har stillet jeres liv til skue
for at skabe det usagte sprog – med alt, hvad vi bærer med os.

90

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

95

Tags

Festtale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/fransiska-mannerups-tale-til-bogreception>

100